

помощи за безработица, не разчитат, че бюрата по заетостта могат да им предложат подходяща работа и не се регистрират в тях. Прогнозите на различни екипи от икономисти са, че не се очаква намаляване на равнището на безработицата в близките няколко години. Същевременно общото тежко икономическо положение на страната не позволява сериозно смекчаване на последиците от икономическата криза за социално слабите за сметка на социалните фондове за потребление.

В началото на 90-те години като че ли бе постигнат национален консенсус за необходимостта от аграрна реформа. Очакваше се с връщането на земята на бившите собственици и развитието на модерно фермерство и земеделски кооперации, изградени на основата на стопанския интерес, да се подобри икономическото положение на значителна част от освободената от другите сектори работна сила. (Трябва да се има предвид, че около 2/3 от българските граждани очакват да получат земя след приемането на законите за реституцията.) Тези надежди също не се оправдаха.

Разрухата в селското стопанство и спадът на селскостопанската продукция застрашават нормалното изхранване на населението. Безработицата в селата е по-висока от средната за страната, въпреки наличието на огромни масиви пустеещи земи. Прогнозите на експерти от КНСБ са, че през 1995 г. близо 70% от доходите на основната част от населението ще бъдат изразходвани само за храна. И в момента относителният дял на разходите за храна в потребителските разходи на домакинствата надвишава 50 на сто сред нискодоходните групи от населението (по данни на НСИ и на Икономическия институт към БАН).

Пет години след началото на реформата се забелязват масово разочарование и недоволство от влошените условия за възпроизводство на човешките ресурси и за социална реализация на личността. Под границата на социалния минимум се оказаха 4/5 от българските граждани. Широки социални слоеве едва успяват да осигурят биологичното оцеляване на своите членове. Влошиха се параметрите на храненето и здравословния статус на голяма част от българското население. Увеличава се смъртността дори в групата на 40-45 годишните. Повечето български семейства се сблъскват със сериозни затруднения за осигуряването на финансови средства за образованието, квалификацията и културното развитие на своите членове.

Тежестите от кризата не се поемат равномерно от цялото българско население. Най-засегнати са групите в застрашено положение (хронично